

Abstrakt

Název: Rytmická stabilizace dle Kabata a její srovnání s technikou prováděnou v klinické praxi

Cíle: Hlavním cílem diplomové práce bylo změřit a srovnat stupeň svalové aktivity a míru koaktivace svalů quadratus lumborum sinister, obliquus internus abdominis sinister, rectus abdominis sinister a obliquus externus abdominis dexter, které byly vystaveny různým technikám stabilizace – technice rytmické stabilizace a technice využívané v praxi – technice „postrků“.

Metody: Jedná se o experimentální studii, ve které je analyzována a poté vyhodnocena míra koaktivace antagonistů a stupeň svalové síly ve dvou rozdílných situacích – při technice PNF a technice „postrků“. Jako objektivizační metoda sloužila povrchová elektromyografie. Výzkumný soubor tvořilo 7 probandů.

Výsledky: Zjistili jsme, že v labilní poloze vleže na pravém boku nedochází ke zvětšené elektrické aktivitě všech požadovaných svalů, tedy svalů zapojených do PNF diagonál. Předpoklad zvýšené míry aktivace při technice rytmické stabilizace dle Kabata nebyl potvrzen. Elektromyografická aktivita m. rectus abdominis byla zjištěna dominantním a statisticky významným výsledkem při technice „postrků“, můžeme tedy potvrdit, že se rectus abdominis techniky rytmické stabilizace neúčastní, naopak, že se spolehlivě zapojí při technice „postrků“.

Klíčová slova: elektromyografie, pánev, PNF, povrchová elektromyografie, proprioceptivní neuromuskulární facilitace, rytmická stabilizace, stabilita, stabilizace